

CULTURA

Un gènere líric en procés de modernització

Ja fa anys que la companyia de sarsueles Fòrum Abelló treballa per actualitzar els guions, perquè siguin menys "carrinclons", i per trencar clíxés sobre aquest gènere tradicionalment costumista que, a nivell interpretatiu, és molt més accessible



La directora Marta Busquets



La companyia Fòrum Abelló assajant a Can Gomà 'La leyenda del beso' pocs dies abans de la representació del 29 d'octubre

Apropar la sarsuela al jovent no és un objectiu que a priori compti amb un context favorable. D'entrada, perquè es tracta d'un gènere del qual molt probablement molts joves no en sabran gaire i, fins i tot, aquells a qui els hi soni, els hi pugui recordar una cosa antiga i rovelladeta.

Artísticament, la sarsuela és un gènere líric –com l'òpera–, però que té com a principal diferència que a banda de ser cantat també és parlat. És a dir, que hi ha uns enllaços teatrals que uneixen els números musicals. De la sarsuela se'n diu el *gènere chico* perquè a nivell interpretatiu és més accessible per a la ciutadania.

A Mollet, la companyia de sarsueles Fòrum Abelló és qui s'encarrega de mantenir viu aquest gènere artístic des que el 1990 es fundés impulsada pel director de l'Escola Joan Abelló, el Joan Antoni Salom. La sarsuela "és un gènere fona-

mentalment espanyol, és molt costumista, sobretot al segle XIX i a principis del XX es fa molt famosa i normalment tracta temes molt espanyols", explica la Marta Busquets, qui va dirigir el 1996 *La leyenda del beso* del Fòrum Abelló. Aquesta tardor ho ha tornat a fer, tot i que amb un guió

"MOLTA GENT NO S'ACOSTA A LA SARSUELA

PERQUÈ LI SEMBLA UNA COSA MOLT EMPOLSINADA;

TENIM UN CLÍXÉ QUE ENS L'HAURÍEM DE TREURE"

modificat, deixant enrere acudits masclistes i fins i tot introduint-hi –tot i que no hi sortís al text original– la rumba catalana com a espai d'unitat entre països i gitanos –precisament l'obra versa sobre la convivència d'aquests dos col·lectius–.

En aquest sentit, Busquets reivindicava que la companyia molletana de sarsueles està fent des de fa

anys un gran esforç de modernització: "Si expliquem coses de l'any de la catapum i de la manera que s'explicava abans, és una mica carrincló, però si ho actualitzem, també podrà interessar a gent jove". Per aquest motiu, hi afegeix: "Molta gent no s'acosta a la sarsuela perquè li sembla una cosa molt empolsinada, però si vinguessin veurien que no és ben bé el que pensem; tenim un clíxé que ens l'hauríem de treure".

Professionals i aficionats

El Fòrum Abelló és una entitat formada inicialment per un grup de pares i mares del Joan Abelló i que té les portes obertes a qui hi vulgui accedir a interpretar sarsueles. Són aficionats, no professionals, tot i que gairebé la meitat de la companyia actual hi són des del principi, fa més de 30 anys.

Tot i això, cal destacar dels seus espectacles que són produccions que combinen l'amateurisme de l'entitat amb una orquestra, uns solistes i uns directors artístics i musicals professionals. "A Mollet hi ha poques produccions on hi hagi escena i música en directe, i és un privilegi tenir-ho i mostrar-ho a la ciutat", conclou la Marta Busquets. ■